

สำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
OFFICE
OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 3 ฉบับที่ 26 เดือนพฤษภาคม 2557

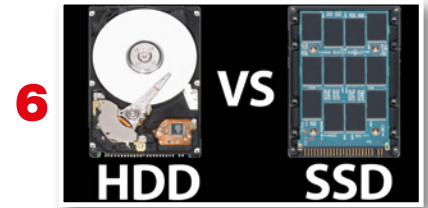
การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของอุตสาหกรรมไทยภายใต้ AEC

Contents

ประจำเดือนพฤษภาคม 2557

	3
Econ Focus	3
- การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของอุตสาหกรรมไทยภายใต้ AEC	
Econ Review	6
- สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมีนาคม 2557	
Sharing	8
- ฉลากคาร์บอน...ทางเลือกลดโลกร้อน	
Life	12
- เทียวสวนผึ้ง ราชบุรี	
Movement	15

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน สำหรับ OIE SHARE ฉบับนี้เริ่มจาก Econ Focus การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของอุตสาหกรรมไทยภายใต้ AEC ส่วนสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมประจำเดือนมีนาคม 2557 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ และในคอลัมน์ Sharing พบกับฉลากคาร์บอน...ทางเลือกลดโลกร้อน สุดท้ายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ Life กับสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามของสวนผึ้ง ราชบุรี และฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็นของคุณทุกท่านทุกช่องทาง พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

ดร.สมชาย หาญหิรัญ

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

พิชัย ตั้งชนะชัยอนันต์

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สมศักดิ์ จันทรวงทอง

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

วาริ จันทรเนตร

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมมิสุข, ศุภชัย วัฒนวิทย์กรรม, ชาลี ชันศิริ, สมานลักษณ์ ตันทิกุล, ชัตติยา วิสารรัตน์, ศักดิ์ชัย สินโสมนัส, กุลชลี โหมดพลา, บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์, วรางคณา พงศาปาน

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่างๆ ติดต่อได้ที่กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : OIESHARE@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้เขียน

การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากร และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTMs) ของอุตสาหกรรมไทยภายใต้ AEC

• สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ทำการศึกษาวิเคราะห์การใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรจากความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement : FTA) ของภาคอุตสาหกรรมไทย และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Measures : NTMs) ในอาเซียน หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) พบว่าในปี พ.ศ. 2555 ผู้ส่งออกและนำเข้าสินค้าของไทยมีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้าเพียงเล็กน้อย โดยสินค้าส่งออกมีการใช้สิทธิประโยชน์อยู่ในระดับร้อยละ 37 สำหรับการส่งออกทั้งหมดไปยังอาเซียน และร้อยละ 53 สำหรับสินค้านำเข้าจากอาเซียน เมื่อคิดเป็นมูลค่าพบว่าผู้ส่งออกสินค้า

อุตสาหกรรมไทยสามารถประหยัดภาษีนำเข้าประเทศคู่ค้าได้ถึง 79,927 ล้านบาท โดยลดลงจากปีก่อนกว่า 2,652 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม หากผู้ส่งออกไทยสามารถผลักดันให้ผู้นำเข้าในประเทศคู่ค้าหันมาใช้สิทธิประโยชน์มากขึ้น จะสามารถประหยัดภาษีนำเข้าได้อีกกว่า 165,855 ล้านบาท ทั้งนี้ สินค้าส่งออกไทยที่มีการใช้สิทธิประโยชน์มากที่สุด คือ ยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อาหาร เคมีภัณฑ์ และสินค้าต่อเนื่อง การเกษตร สำหรับสินค้านำเข้าไทยจากอาเซียน ที่มีการใช้สิทธิประโยชน์กว่าร้อยละ 53 ทำให้สามารถประหยัดภาษีนำเข้าได้ 39,917 ล้านบาท เพิ่มจากปีก่อนรวม 6,208 ล้านบาท โดยสินค้านำเข้าที่ใช้สิทธิประโยชน์มากที่สุดคือ อาหาร ยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเคมีภัณฑ์ และหากผู้นำเข้าของไทยใช้สิทธิประโยชน์ทุกรายการสินค้านำเข้าจากอาเซียนแล้วก็จะสามารถประหยัดภาษีนำเข้าได้ถึง 52,204 ล้านบาท

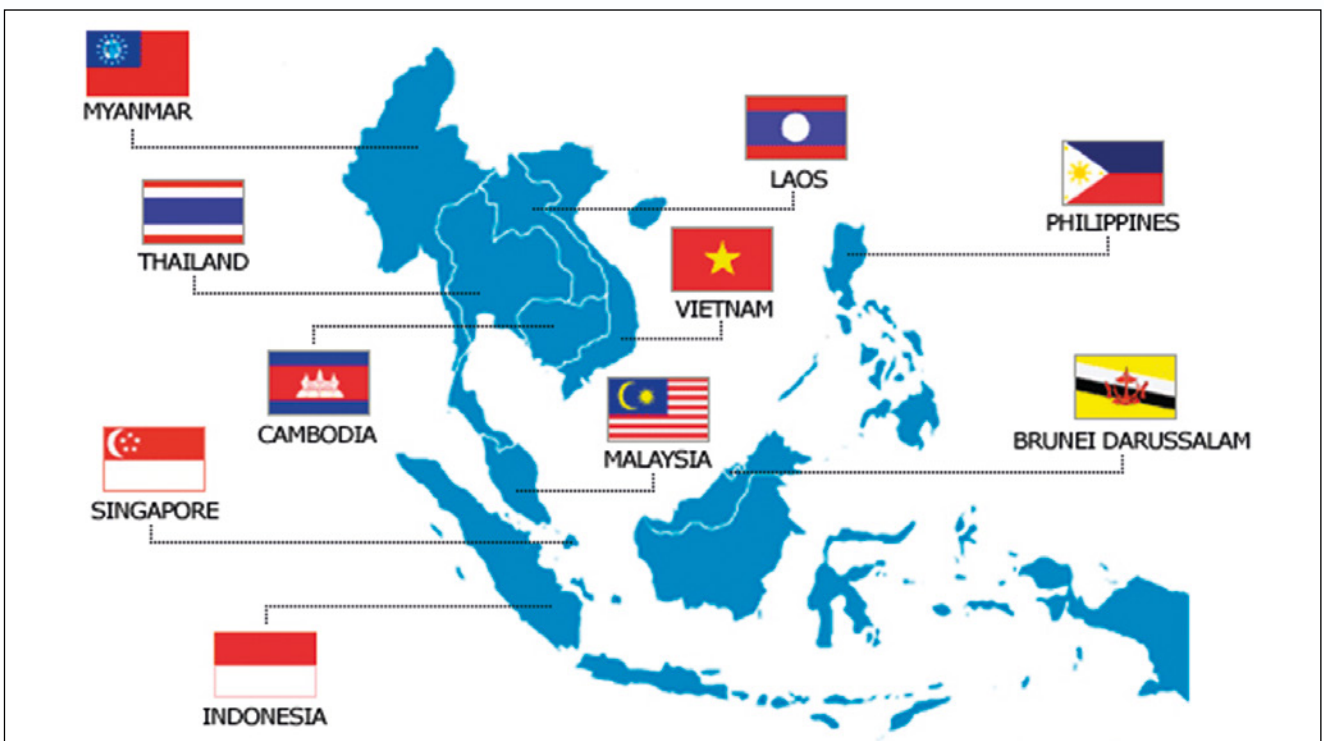

จากการวิเคราะห์พบว่า อุตสาหกรรมที่ใช้สิทธิประโยชน์ ภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน มักเป็น รายการสินค้าที่มีอัตราภาษีศุลกากรปกติในอัตราสูง และเป็น ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ รวมทั้งเป็นธุรกิจระหว่างประเทศที่มี เครือข่ายธุรกิจอยู่ในหลายประเทศของอาเซียน ส่วนรายการ สินค้าที่ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรต่ำ อาทิ สิ่งทอ เครื่อง หนัง และเฟอร์นิเจอร์ พบว่าอัตราภาษีศุลกากรของสินค้าเหล่านี้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่แล้ว ทำให้ผู้ส่งออก หรือนำเข้าไม่ยากเสียเวลาในการจัดทำเอกสารขออนุญาต และไม่ต้องการเปิดเผยข้อมูลด้านราคาและต้นทุนการผลิตเพื่อ ตรวจสอบแหล่งกำเนิดสินค้า

ในขณะที่อัตราภาษีศุลกากรลดลงเรื่อยๆ ภายใต้ความ ตกลงการค้าเสรีทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี การ บังคับใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี หรือ NTMs กลับมีแนวโน้มเพิ่ม ขึ้น ทั้งในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศต่างๆ ทั่วโลก สำหรับอาเซียน มีการบังคับใช้ NTMs ในระดับที่

แตกต่างกัน โดยประเทศที่มีระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมใน ระดับสูงอย่างสิงคโปร์มีการบังคับใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมาตรการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ คัดกรองผู้บริโภคและสภาพแวดล้อมเป็นหลัก มีความโปร่งใส และไม่เลือกปฏิบัติ ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างอินโดนีเซียและเวียดนาม รวมไปถึงประเทศที่มีแผนพัฒนา อุตสาหกรรมเฉพาะเจาะจงอย่างมาเลเซีย มีการบังคับใช้ NTMs ในระดับสูง โดยส่วนใหญ่เข้าข่ายว่าจะเป็นการมาตรการที่มี วัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศเป็นหลัก ขาดความ โปร่งใสและเลือกปฏิบัติ สำหรับประเทศไทยมีการบังคับใช้ NTMs ในระดับไม่สูงนัก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมาตรการที่มี วัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสภาพแวดล้อมเป็นหลัก มีความโปร่งใสและไม่เลือกปฏิบัติ ตัวอย่างสินค้าที่ถูกจำกัดการ เข้าสู่ตลาด เช่น ข้าว ได้รับผลกระทบจากการผูกขาดการนำเข้า ที่บังคับใช้ในอินโดนีเซียและมาเลเซีย เกลือ ได้รับผลกระทบ จากการขอใบอนุญาตนำเข้าที่บังคับใช้ในอินโดนีเซีย หมากฝรั่ง

ได้รับผลกระทบจากการจำกัดการนำเข้าที่บังคับใช้ในสิงคโปร์ เป็นต้น สำหรับตัวอย่างสินค้าที่ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย และ/หรือ เวลาเพิ่มขึ้นในการปฏิบัติตามข้อกำหนด เช่น ผักและผลไม้ ได้รับผลกระทบจากการจำกัดการนำเข้าที่บังคับใช้ในอินโดนีเซีย น้ำตาลดิบ ได้รับผลกระทบจากการขอใบอนุญาตนำเข้าที่บังคับใช้ในอินโดนีเซีย อาหาร ได้รับผลกระทบจากการขอใบอนุญาตนำเข้าที่บังคับใช้ในอินโดนีเซีย และรถยนต์ได้รับผลกระทบจากการเก็บภาษีสรรพสามิตที่เลือกปฏิบัติที่บังคับใช้ในมาเลเซีย เป็นต้น

ตัวอย่างสินค้าที่ถูกจำกัดการเข้าสู่ตลาด

อินโดนีเซีย		มาเลเซีย		ไทย		สิงคโปร์		เวียดนาม	
สินค้า	การเข้าสู่ตลาด	สินค้า	การเข้าสู่ตลาด	สินค้า	การเข้าสู่ตลาด	สินค้า	การเข้าสู่ตลาด	สินค้า	การเข้าสู่ตลาด
ข้าว	ผูกขาดนำเข้า	ข้าว	ผูกขาดนำเข้า	ข้าวโพด	ผูกขาดนำเข้า	หมากฝรั่ง	จำกัดนำเข้า	น้ำตาลดิบ	จำกัดนำเข้า
เกลือ	อนุญาตนำเข้า	น้ำตาลดิบ	จำกัดนำเข้า	น้ำมันปาล์ม	ผูกขาดนำเข้า			น้ำมันปิโตรเลียม	ผูกขาดนำเข้า
น้ำมันปิโตรเลียม	ผูกขาดนำเข้า	รถยนต์	อนุญาตนำเข้า, ภาษีสรรพสามิต	หินอ่อน	อนุญาตนำเข้า				
เม็ดพลาสติก	อนุญาตนำเข้า								
น้ำตาลดิบ	อนุญาตนำเข้า								
อาหาร	อนุญาตนำเข้า								

ดังนั้น ในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อรองรับการเป็นฐานการผลิตร่วมของอาเซียน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงรองรับการเข้าสู่ AEC หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องของภาคอุตสาหกรรมของไทย และอาเซียนควรเร่งดำเนินการต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการหันมาใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีศุลกากรเพิ่มมากขึ้น การจัดให้ข้อมูลและคำปรึกษาแบบจุดเดียว (One Stop Service) การดำเนินงานด้านภาษีศุลกากรและกฎว่าด้วย

แหล่งกำเนิดสินค้าให้เอื้อประโยชน์ต่อการเป็นฐานการผลิตร่วมของอาเซียน การสนับสนุนการจัดตั้ง National Single Window (NSW) และ ASEAN Single Window (ASW) รองรับ การเชื่อมโยงข้อมูลระบบสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการขยายการค้าและการลงทุน การใช้ประโยชน์จากโครงการความร่วมมือและความตกลงยอมรับร่วมต่างๆ รวมทั้งร่วมกันเจรจาอย่างต่อเนื่องเพื่อลดผลกระทบจากมาตรการทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีที่เกิดขึ้น การพัฒนากล้องข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้าของแต่ละประเทศ (National Trade Repository : NTR) และการปรับมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบรับรองให้สอดคล้องกัน

ข้อมูลอ้างอิง

รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

โครงการเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรม

ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศของไทย (ระยะที่ 4)

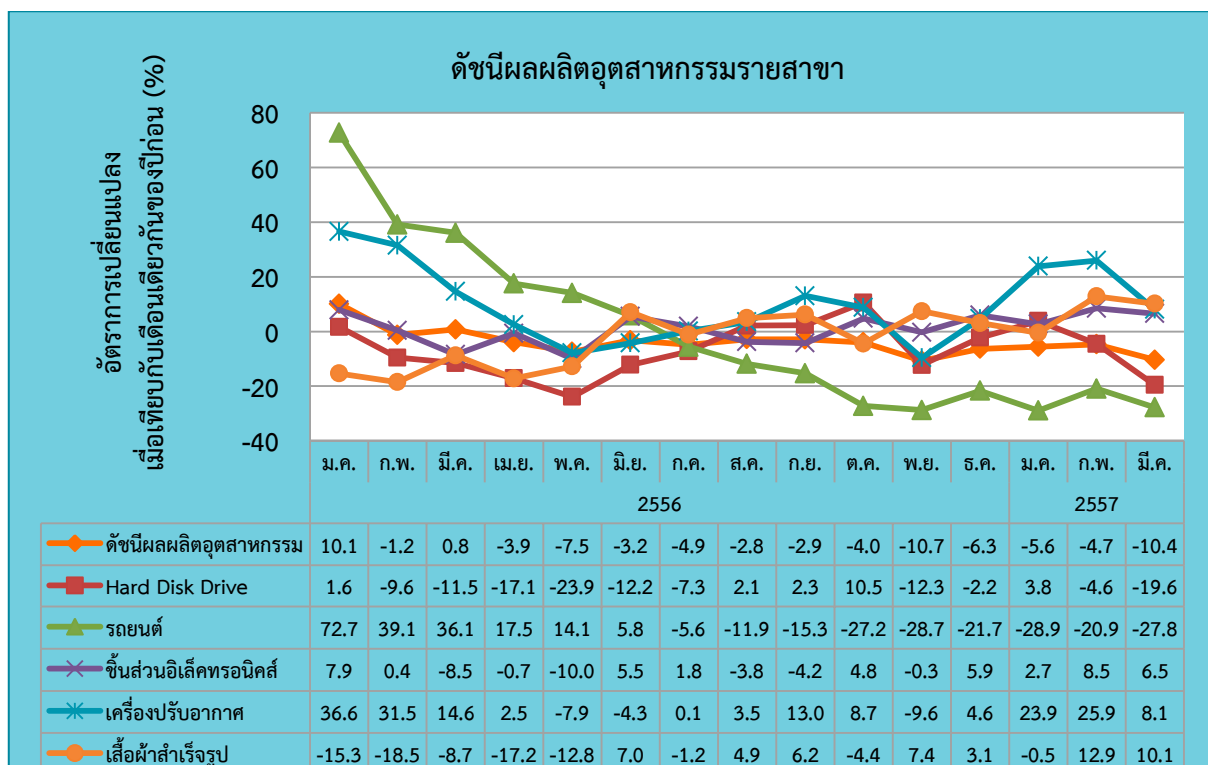
การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือน มีนาคม 2557 หดตัวร้อยละ 10.4
เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นการหดตัวต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2556 เนื่องจากตลาดในประเทศที่หดตัวต่อเนื่องจากการบริโภคและการลงทุนที่ลดลงสืบเนื่องจากปัญหาการเมืองที่ยืดเยื้อ รายได้ของเกษตรกรลดน้อยลง ประกอบกับการส่งออกที่ยังไม่ฟื้นตัว ขณะที่อัตราการใช้จ่ายในการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 64.3

สรุปสถานการณ์ การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมีนาคม 2557

- สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตอุตสาหกรรมสำคัญอย่างการผลิตรถยนต์ และการผลิต Hard Disk Drive ในเดือนมีนาคม 2557 ยังคงหดตัว โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรถยนต์หดตัวร้อยละ 27.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุหลักมาจากการสิ้นสุดโครงการรถคันแรกรวมทั้งการส่งมอบรถยนต์ใน

โครงการได้สิ้นสุดลง ส่งผลให้การผลิตรถยนต์กลับเข้าสู่ภาวะปกติ สำหรับดัชนีการผลิต Hard Disk Drive หดตัวร้อยละ 19.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากในปีก่อนมีผู้ผลิตรายใหญ่ได้รับคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้นจากบริษัทแม่ที่มีความเชื่อมั่นว่าจะไม่เกิดวิกฤตน้ำท่วมขึ้นอีก

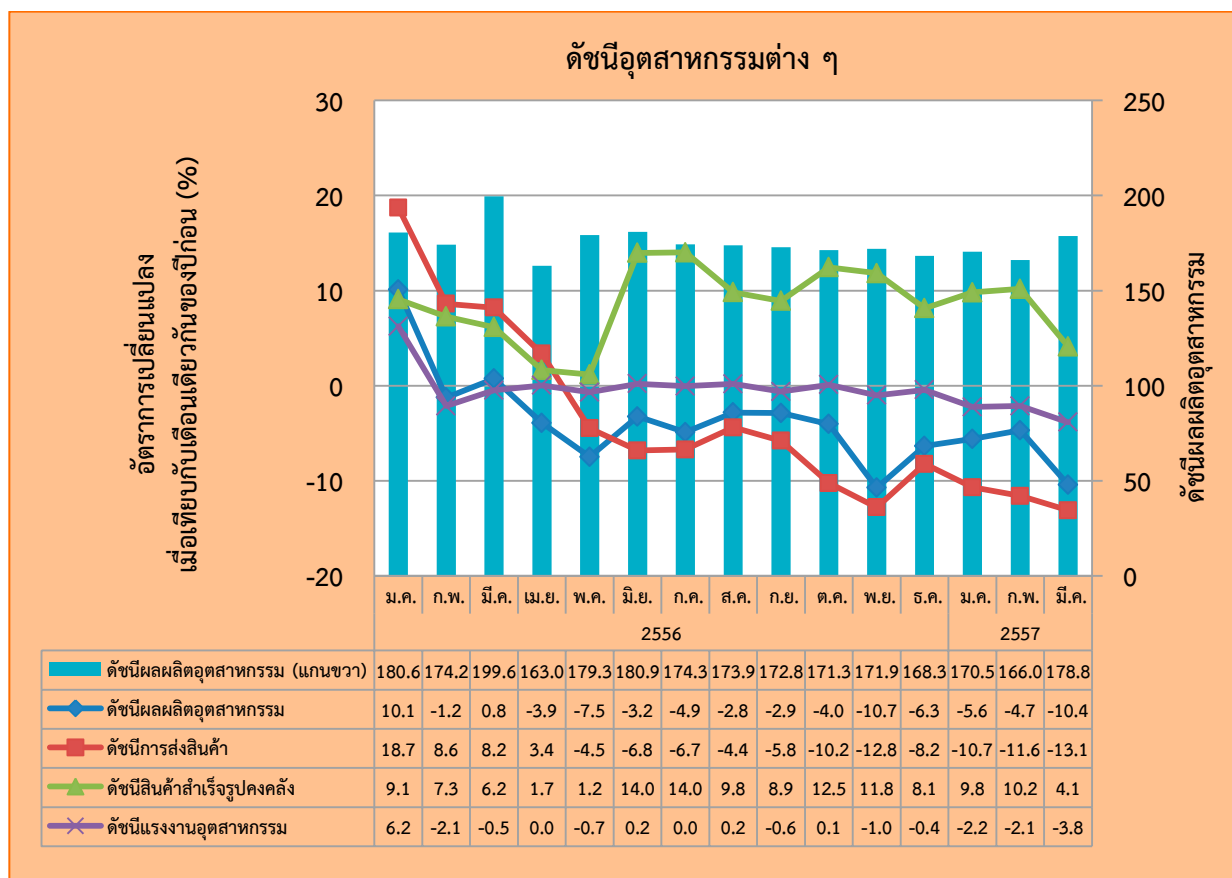
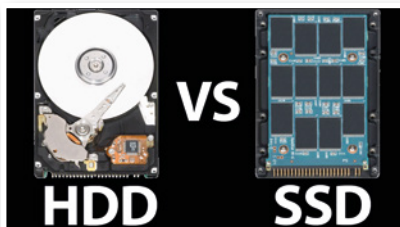
สำหรับการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องปรับอากาศ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป ในเดือนมีนาคม 2557 ขยายตัว โดยดัชนีผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ขยายตัวร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลจากคำสั่งซื้อจากตลาดโลกที่เติบโตต่อเนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศสหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป ส่วนดัชนีผลิตเครื่องปรับอากาศ ขยายตัวร้อยละ 8.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากยังคงมีความต้องการอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้รับผลกระทบจากการเมือง ขณะที่ดัชนีผลิตอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ขยายตัวร้อยละ 10.1 จากการขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น

การจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมในเดือนมีนาคม 2557 หดตัวเพิ่มขึ้น โดยดัชนีการส่งสินค้าหดตัวร้อยละ 13.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากความต้องการ

สินค้าในประเทศที่ชะลอลงเนื่องจากปัญหาการเมืองที่ยืดเยื้อ ขณะที่ระดับสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังขยายตัวร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

สำหรับการใช้แรงงานในภาคการผลิตลดลง โดยดัชนีแรงงานอุตสาหกรรมหดตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่อัตราการใช้จ่ายในการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 64.3

ฉลาดคาร์บอน...ทางเลือกโลกร้อน

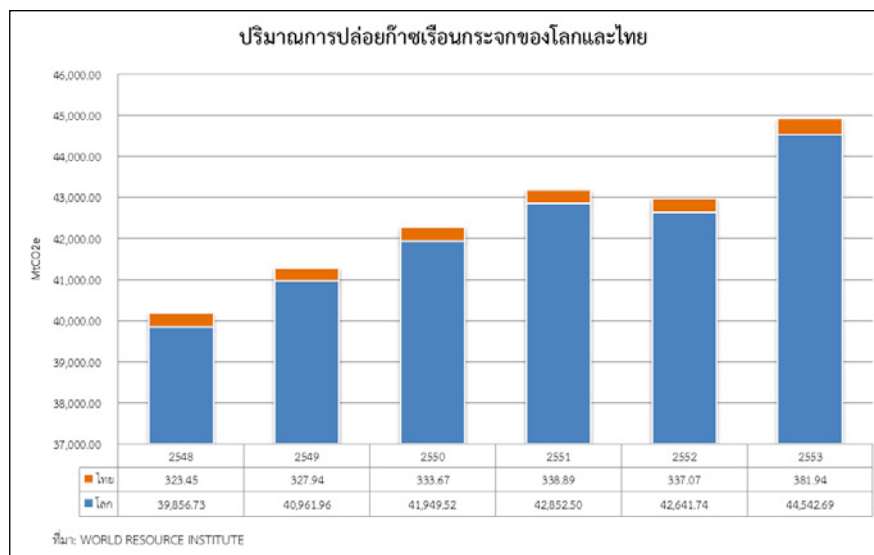
● สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

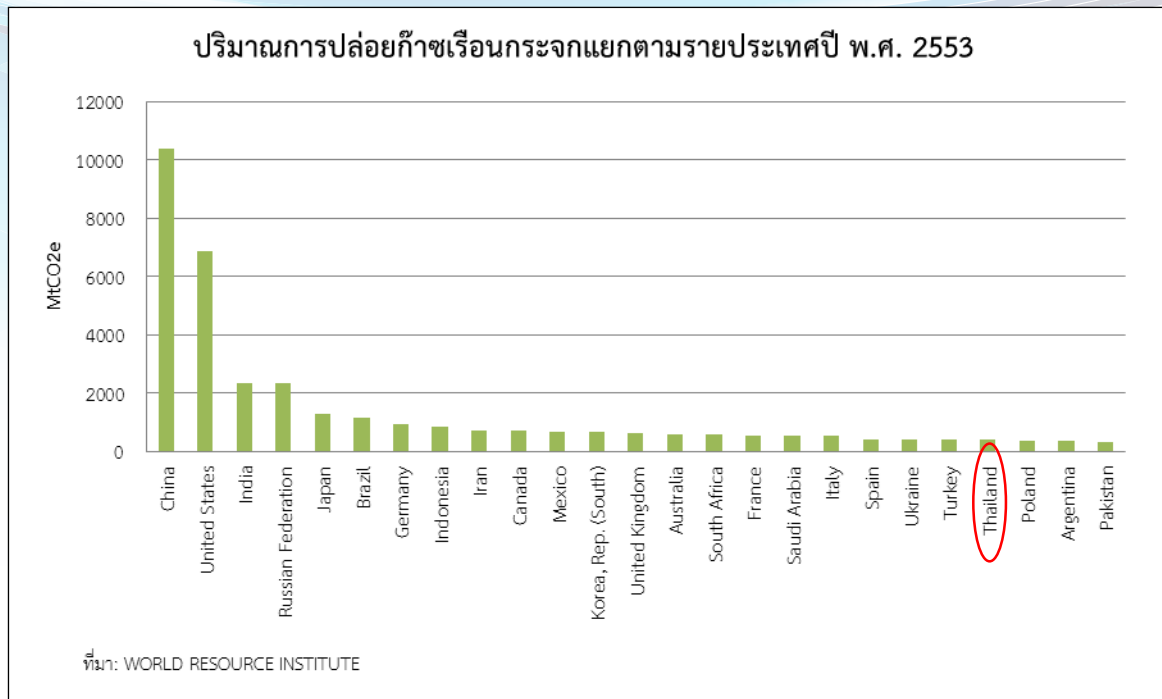
เมื่อพูดถึงก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) เราอาจนึกถึงการเกิดภาวะโลกร้อน แต่ในความเป็นจริงก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ มีประโยชน์ต่อโลกเช่นกัน เนื่องจากก๊าซเรือนกระจกมีคุณสมบัติการดูดซับคลื่นรังสีความร้อนหรือรังสีอินฟราเรดได้ดี โดยก๊าซเรือนกระจกจะดูดซับรังสีความร้อนไว้ในเวลากลางวัน แล้วค่อย ๆ แผ่รังสีความร้อนออกมาในเวลากลางคืน ทำให้โลกอบอุ่นเหมาะสมกับการดำรงชีวิต และช่วยรักษาอุณหภูมิในบรรยากาศโลกไม่ให้เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน อย่างไรก็ตามหากปริมาณก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศที่ปกคลุมผิวโลกมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเกินสมดุล จะทำให้รังสีความร้อนส่วนเกินไม่สามารถหลุดออกไปยังอวกาศ แต่สะท้อนกลับสู่โลก ซึ่งความร้อนส่วนเกินดังกล่าว ส่งผลให้อุณหภูมิในโลกเพิ่มสูงขึ้น และเกิดภาวะโลกร้อนในที่สุด

ก๊าซเรือนกระจกในโลกมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปี พ.ศ. 2553 มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณ 44,542.69 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂e) เพิ่มขึ้นจาก 39,856.73 MtCO₂e ในปี พ.ศ. 2548 โดยจีนเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุดในโลก (ปริมาณ

10,385.54 MtCO₂e เพิ่มขึ้นจาก 7,059.40 MtCO₂e ในปี พ.ศ. 2548) สำหรับไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณ 381.94 MtCO₂e เพิ่มขึ้นจาก 323.45 MtCO₂e ในปี พ.ศ. 2548 โดยไทยอยู่ในลำดับที่ 22 ของโลก และลำดับที่ 2 ของอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย

ก๊าซเรือนกระจกมาจากไหน?

ตามพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ก๊าซที่ทำให้เกิดภาวะเรือนกระจก ได้แก่ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซมีเทน ก๊าซไนตรัสออกไซด์ และกลุ่มก๊าซฟลูโอรีเนต (ก๊าซไฮโดรฟลูโอโรคาร์บอน ก๊าซเพอร์ฟลูโอโรคาร์บอน และก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์) ซึ่งก๊าซเหล่านี้เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

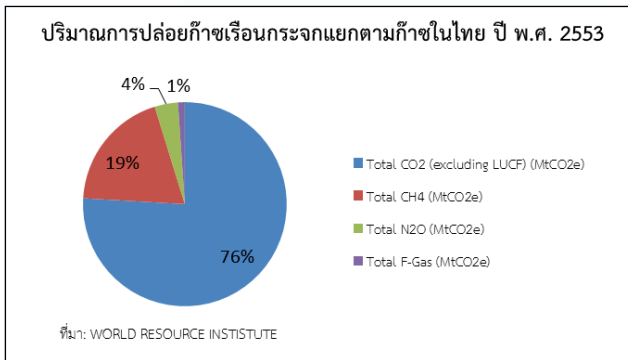
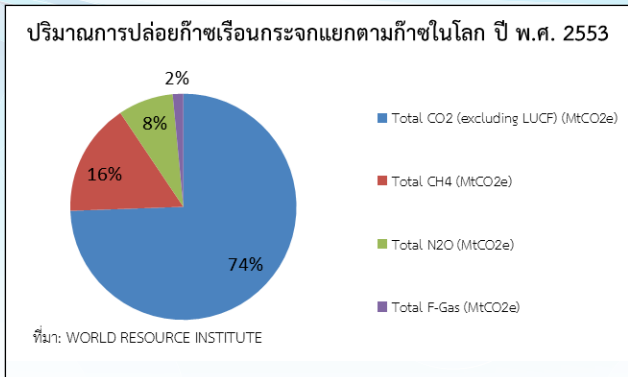
1. **ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon dioxide: CO₂)** มาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิล (น้ำมัน ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ) เพื่อใช้เป็นพลังงานในภาคอุตสาหกรรมและการขนส่ง ตลอดจนเกิดจากการตัดไม้ทำลายป่า โดยในปี พ.ศ. 2553 โลกปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณ 33,155.44 MtCO₂e หรือร้อยละ 74 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในโลก สำหรับไทยปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ทั้งสิ้น 289.99 MtCO₂e หรือร้อยละ 76 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในประเทศ

2. **ก๊าซมีเทน (Methane: CH₄)** มาจากขยะอินทรีย์ที่กำลังย่อยสลายทั้งในธรรมชาติและในที่ทิ้งขยะ การย่อยสลายในกระเพาะและลำไส้ของปศุสัตว์และการจัดการเกี่ยวกับมูลปศุสัตว์ การทำนาข้าว การใช้และการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในพื้นที่ชุ่มน้ำ การปล่อยก๊าซจากบ่อเกรอะหรือบ่อบำบัดสิ่งโสโครก นอกจากนี้ยังถูกปล่อยออกมาในระหว่างการผลิตและขนส่งถ่านหินและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 โลกปล่อยก๊าซมีเทนปริมาณ 7,195.56 MtCO₂e หรือร้อยละ 16 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในโลก ส่วนไทยปล่อยก๊าซมีเทนปริมาณ 73.71 MtCO₂e หรือร้อยละ 19 ของ

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในประเทศ

3. **ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (Nitrous oxide: N₂O)** มาจากภาคเกษตรกรรมซึ่งมีการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน และภาคอุตสาหกรรมที่ใช้กรดไนตริกในกระบวนการผลิต เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเส้นใยไนลอน อุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมพลาสติก เป็นต้น โดยในปี พ.ศ. 2553 โลกปล่อยไนตรัสออกไซด์ปริมาณ 3,519.56 MtCO₂e หรือร้อยละ 8 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในโลก สำหรับไทยปล่อยก๊าซไนตรัสออกไซด์ 14.08 MtCO₂e หรือร้อยละ 4 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในประเทศ

4. **กลุ่มก๊าซฟลูโอรีเนต (Fluorinated Gas: F-Gas)** ได้แก่ ก๊าซไฮโดรฟลูโอโรคาร์บอน (Hydrofluorocarbons: HFCs) ก๊าซเพอร์ฟลูโอโรคาร์บอน (Perfluorocarbons: PFCs) และ ก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ (Sulphur hexafluoride: CFCs) ส่วนใหญ่ถูกปล่อยจากการใช้เครื่องทำความเย็น (เช่น เครื่องปรับอากาศ และตู้เย็น) และการใช้สารขยายตัวของโฟมตัวทำละลาย สารสำหรับการดับเพลิง และตัวเร่งละอองของเหลว (Aerosol) ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 โลกปล่อยกลุ่มก๊าซฟลูโอรีเนต ปริมาณ 3,519.56 MtCO₂e หรือร้อยละ 2 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในโลก ส่วนไทยปล่อยก๊าซฟลูโอรีเนต ปริมาณ 4.16 MtCO₂e หรือร้อยละ 1 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมดในประเทศ

การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์ จำนวน 834 ผลิตภัณฑ์ จาก 186 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 24 เมษายน 2557)

เราจะมีส่วนในการช่วยลดโลกร้อนได้อย่างไร?

เมื่อเรามีส่วนในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและทำให้เกิดภาวะโลกร้อนผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวันรวมถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เราจึงควรตระหนักและมีส่วนร่วมลดปัญหาดังกล่าว ซึ่งทางเลือกหนึ่งคือ การเลือกใช้สินค้าอุปโภคบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันประเทศไทยมีฉลากที่แสดงข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้ผู้บริโภคใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าอยู่ 3 ฉลาก ดังนี้

1. ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์

ฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ เป็นฉลากที่แสดงให้เห็นถึงปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยออกมาจากผลิตภัณฑ์แต่ละหน่วยตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การได้มาซึ่งวัตถุดิบ การขนส่ง การประกอบชิ้นส่วน การใช้งาน และการจัดการซากผลิตภัณฑ์หลังใช้งาน โดยคำนวณออกมาในรูปของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ทำให้ผู้บริโภคทราบว่าตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมาปริมาณเท่าไร ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีในการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอนุมัติให้ใช้เครื่องหมายฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์จากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) แล้ว จำนวน 1,185 ผลิตภัณฑ์ จาก 274 บริษัท และมีผลิตภัณฑ์ที่ยังอยู่ในระหว่าง

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฉลากคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของผลิตภัณฑ์

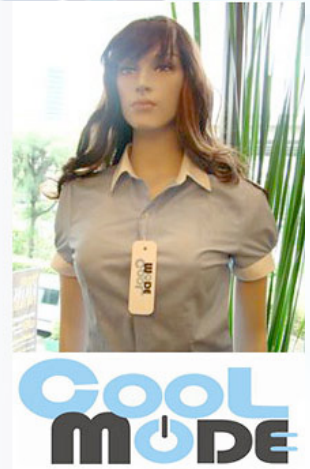
ฉลากลดคาร์บอน

2. ฉลากลดคาร์บอน

ฉลากลดคาร์บอน เป็นฉลากที่แสดงระดับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ โดยผู้บริโภคจะทราบว่า ในกระบวนการผลิตสินค้าผู้ประกอบการสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นปริมาณเท่าใดหลังจากปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแล้ว ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการอนุมัติให้ใช้เครื่องหมายฉลากลดคาร์บอนจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) แล้วจำนวน 189 ผลิตภัณฑ์ จาก 49 บริษัท และมีผลิตภัณฑ์ที่ยังอยู่ในระหว่างการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฉลากลดคาร์บอนจำนวน 88 ผลิตภัณฑ์ จาก 31 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 29 มกราคม 2557)

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฉลาก
ลดคาร์บอน

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย
“CoolMode”

3. ฉลากคุลโหมด

ฉลากคุลโหมด เป็นฉลากที่แสดงให้ผู้บริโภคทราบว่า ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและสิ่งทอนั้น ผลิตจากโครงสร้างผ้าที่ช่วยลด หรือระบายความร้อนเมื่อสวมใส่ ซึ่งเมื่อเพิ่มอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้น 1 องศาเซลเซียส ผู้สวมใส่ยังคงรู้สึกสบาย และไม่ร้อน เป็นการช่วยลดการใช้พลังงานจากการใช้เครื่องปรับอากาศ นอกจากนี้ยังทำความสะดวกได้ง่าย เป็นการช่วย ประหยัดการใช้น้ำซักล้าง ปัจจุบันมีโครงสร้างผ้าที่ได้รับการ อนุมัติจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การ มหาชน) ให้ใช้ฉลากคุลโหมด หรือ “CoolMode” แล้วจำนวน 25 โครงสร้างผ้า จาก 6 บริษัท และอยู่ระหว่างการอนุญาตให้ ใช้เครื่องหมาย “CoolMode” จำนวน 14 โครงสร้างผ้า จาก 4 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มีนาคม 2557)

การที่ผู้บริโภคตระหนักและให้ความสำคัญกับการลด ก๊าซเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน โดยการเลือกซื้อสินค้าและ บริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนั้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรมต้องเร่งพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าให้ตรง กับความต้องการ โดยปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งนอกจาก จะแสดงถึงการมีส่วนร่วมในการลดภาวะโลกร้อนและสร้างภาพ

ลักษณ์ที่ดีกับผู้ประกอบการแล้ว ยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันและเตรียมพร้อมรับมือกับข้อกำหนดทาง การค้าด้าน สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีที่ตลาดส่งออกในหลาย ประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ แคนาดา ญี่ปุ่น และเกาหลี เริ่มมีการนำคาร์บอนฟุตพริ้นท์มาใช้แล้ว โดยใน อนาคตอาจมีการเรียกร้องให้สินค้าที่นำเข้าต้องติดเครื่องหมาย คาร์บอนฟุตพริ้นท์ด้วย เมื่อผู้บริโภคและผู้ประกอบการต่างมี ความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม จะส่งผลต่อการลด ก๊าซเรือนกระจกในภาพรวม และสร้างภาพลักษณ์อันดีให้กับ ประเทศในที่สุด

ข้อมูลอ้างอิง

- <http://www.tgo.or.th>
- <http://www.wri.org>
- <http://www.chemtrack.org>
- <http://www.greentheearth.info>
- <http://www.greenpeace.org>
- <http://cait2.wri.org>

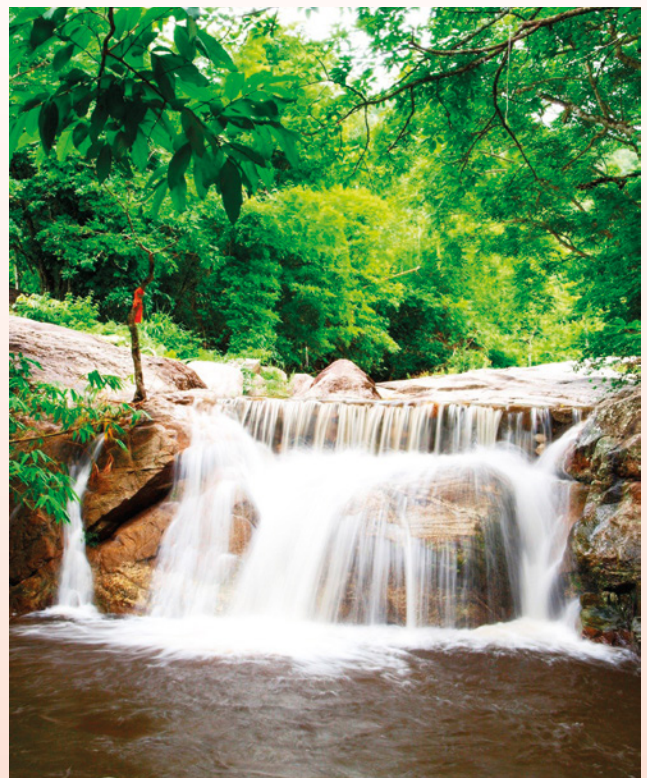
เที่ยวสวนผึ้ง ราชบุรี

● สำนักบริหารกลาง

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน พบกันเช่นเคยกับคอลัมน์ life ประจำเดือนพฤษภาคม เอาแล้วสิกับอากาศที่ยังไม่แฉะไม่ร้อน ทั้งอากาศที่ยังร้อน ไหนจะฝนที่เริ่มโปรยปรายให้เห็นฉ่ำใจกันบ้างแล้ว ฉบับนี้เรายังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่อยากจะแนะนำคุณผู้อ่านเช่นเคย กับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความงดงามของธรรมชาติ นั่นก็คือ สวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

สวนผึ้ง เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดราชบุรี ที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ ภูเขา และน้ำตก พื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ราบสูง ภูมิประเทศของสวนผึ้งนั้นชันลาดด้วยเทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางตะวันตกกั้นระหว่างประเทศไทยกับพม่า การเดินทางสะดวก ใช้เวลาเดินทางเพียง 2 ชั่วโมงกว่า ๆ จากกรุงเทพฯ ก็ถึงแล้ว

อำเภอสวนผึ้งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทั้งจากธรรมชาติสร้างขึ้นและมีมนุษย์ที่สร้างสรรค์ขึ้นมา ที่สำคัญมาเที่ยวได้ตลอดทั้งปีเฉพาะหน้าหนาวอากาศจะดีมาก ๆ บ้างก็ว่าเหมือนกับอำเภอบาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน บ้างก็ว่าเหมือนประเทศนิวซีแลนด์ ก็แล้วแต่มุมมองของแต่ละคน

โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่มากมายหลายแห่งด้วยกัน และมีที่หนึ่งที่นาสนใจของอำเภอสวนผึ้ง อยากแนะนำให้มาเที่ยวกัน มาดูกันว่าสถานที่แห่งนี้มีความสนใจมากแค่ไหน ตามมาดูกันเลยคะ

น้ำตกเก้าชั้น หรือ น้ำตกเก้าโจน

เป็นน้ำตกจากหน้าผาสูงกลางหุบเขาในแนวเทือกเขาตะนาวศรี ห่างจากธารน้ำร้อนบ่อคลึงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดกลาง แบ่งเป็น 9 ชั้น มีน้ำตลอดปี หินบริเวณน้ำตกเป็นหินแกรนิต บางชั้นของน้ำตกจะพบลานหินขนาดใหญ่ ก้อนหินแกรนิตวางตัวสวยงามแปลกตา เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ แต่เดิมน้ำตกนี้รู้จักกันเฉพาะในกลุ่มชาวกะเหรี่ยง ต่อมาเมื่อประมาณ พ.ศ.2484 มีบริษัทของชาวต่างชาติได้รับสัมปทานบัตรเข้ามาทำเหมืองแร่ที่ตอนล่างของน้ำตก ซึ่งเรียกติดปากในกลุ่มชาวกะเหรี่ยงว่า เหมืองนายห้างฝรั่ง และเมื่อเหมืองนายห้างฝรั่งหมดสัมปทานไปก็มีบริษัทของคนไทยเข้ามารับสัมปทานต่อจนกระทั่งหมดสัมปทานเมื่อ พ.ศ.2523 เมื่อครั้งยังเป็นเหมือง มีชาวกะเหรี่ยงและมอญตั้งรกรากบนนั้นเกือบ 30 หลัง ในสมัยนั้นน้ำที่ไหลลงมากับน้ำตกไม่สามารถใช้อุปโภคได้เพราะเต็มไปด้วยโคลน ที่เกิดจากการชะล้างดินบนภูเขาเพื่อหาแร่ หลังจากนั้นทางอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และกลุ่มองค์กรท้องถิ่นต่างๆ จึงได้ร่วมกันพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ชั้นที่มีความสวยงามมีชื่อเสียงคือ ชั้นที่ 6 ถ้าเป็นฤดูฝนน้ำจะตกจากหน้าผาสูงลงมาสวยงามมาก

ชื่อของน้ำตกแห่งนี้เดิมทีนั้น เรียกว่า น้ำตกเก้าโจน ซึ่งมาจากคำว่า เก้ากระโจน อาจเป็นเพราะมีน้ำตกอยู่ จำนวน 9 ชั้น จึงเปรียบเทียบกับคำว่ากระโจนของน้ำลงมาจากหน้าผา แต่นักท่องเที่ยวที่รู้จักและมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ นั้น เกิดความเข้าใจผิดทางความหมายและตัวสะกด จึงกลายเป็น เก้าโจร ซึ่งฟังดูแล้วเหมือนกับแหล่งซ่อนสมุญของโจรผู้ร้ายและดูน่ากลัวสำหรับผู้ที่จะมาท่องเที่ยว ดังนั้นจึงเปลี่ยนชื่อเป็น น้ำตกเก้าชั้น แทน

แหล่งกำเนิดน้ำตกเก้าชั้น

แหล่งกำเนิดของน้ำตกเก้าชั้น อยู่บริเวณสันปันน้ำซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่ราบ รางลา (รางลา เป็นภาษากะเหรี่ยง แปลว่าที่ราบสูง) บนเทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งมีลักษณะป่าที่อุดมสมบูรณ์ ประกอบกับมีฝนตกชุกอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดธารน้ำจากธรรมชาติไหลผ่านจากตอนกลางของเทือกเขามายังบริเวณด้าน

ล่างนี้รวมได้ 14 ชั้น ระยะทางรวมประมาณ 25 กิโลเมตร แต่สำหรับประชาชนทั่วไปนั้นสามารถเข้าเที่ยวชมได้เพียง 9 ชั้นเท่านั้น เนื่องจากชั้นที่สูงขึ้นไปมีสภาพเป็นเขาสูงชันและหุบเหวลึก อาจได้รับอันตราย

นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมายให้คุณสามารถท่องเที่ยวได้แบบไม่ซ้ำ รับรองว่าทั้งสนุก ได้เห็นความสวยงามของธรรมชาติ อีกทั้งยังมีรีสอร์ทที่แปลกตามสมผสานความน่ารักหลายแห่งด้วยกัน ซึ่งแต่ละที่มีความแตกต่างกันออกไปและมีมุมสวย ๆ ไว้ให้ถ่ายรูปกันอีกด้วยค่ะ เส้นทางที่สร้างความประทับใจในการท่องเที่ยวที่ไม่ต้องหาซื้อแต่อย่างใด นั่นคือบรรยากาศอันแสนสวยงามของธรรมชาติของสองข้างทาง และสถานที่ที่มีความสวยงาม หากคุณผู้อ่านท่านใดที่สนใจ ลองหาวันว่างไปเที่ยวที่ราชบุรีกันนะค่ะ แล้วเจอกันใหม่ฉบับหน้าสวัสดีค่ะ

การเดินทาง

จากกรุงเทพฯ - น้ำตกเก้าชั้น ระยะทางประมาณ 175 กิโลเมตร

จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายพระปิ่นเกล้า-นครชัยศรี มุ่งหน้าสู่จังหวัดนครปฐม จากนั้นขับตรงถึงจังหวัดราชบุรี

เมื่อถึงเขตเมืองจังหวัดราชบุรีให้เลี้ยวขวาไปทางอำเภอจอมบึง โดยจะเลี้ยวตรงแยกเจดีย์หัก เลยเจดีย์หักไปสักพักจะเจอแยกเขาสูงให้เลี้ยวขวาแล้วขับตรงไปเรื่อยๆ ระหว่างทางจะผ่านถ้ำเขาบินสามารถแวะเที่ยวได้ เมื่อถึงอำเภอสวนผึ้งให้ตรงไปประมาณ 3 กิโลเมตร แล้วให้เลี้ยวซ้ายตรงภูผาผึ้งไปประมาณ 7 กิโลเมตร จะเจอกับวัดห้วยผากให้เลี้ยวขวา จะเจอกับธารน้ำร้อนบ่อคลึง เลยธารน้ำร้อนไปประมาณ 1 กิโลเมตร จะถึงน้ำตกเก้าชั้น รถทุกชนิดสามารถไปได้เพราะเป็นทางลาดยางตลอดเส้นทาง และมีป้ายบอกทางตลอดเส้นทางเช่นกัน

แหล่งข้อมูล: www.chillpainai.com

ภาพประกอบในเล่มจาก

bigmap.co.th

sp-za.blogspot.com

teeradonbest.blogspot.com

www.busbuddythailand.com

www.dcarmagazine.com

www.thai-tour.com

www.thaihipresorts.com

www.chillpainai.com

www.bolliger-consulting.com

bangkok.immigration.go

www.spu.ac.th

bangkok.immigration.go

www.24dash.com

สศอ.เปิดตัว “โครงการประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม”

ดร.สมชาย หาญหิรัญ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เปิดตัวโครงการประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรม และเปิดเวทีเสวนาเรื่อง “ตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมไทย” โดยมีนายเจน นำชัยศิริ รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดร.ปิยะนิตย์ โอนพรัตน์วิบูล ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และ ดร.ธานี ชัยวัฒน์ อาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าร่วมเสวนาด้วย โดยมีสื่อมวลชนและผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมรับฟังการเสวนาเป็นจำนวนมาก จัดขึ้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2557 ณ ห้องต้นน้ำ โรงแรมแกรนด์ ทาวเวอร์ อินน์ พระราม 6

สศอ. จัดแถลงข่าว “ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนมีนาคม 2557”

ดร.สมชาย หาญหิรัญ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) เผยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ไตรมาสที่ 1/2557 หดตัวร้อยละ 7 และมีอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 61.79 สำหรับเดือนมีนาคม 2557 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 10.4 อุตสาหกรรมที่ทำให้การผลิตรวมลดลง ได้แก่ การผลิตรถยนต์ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน อาหารทะเลกระป๋องและแช่แข็ง เป็นต้น และมีอัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ที่ร้อยละ 64.33 โดยมีสื่อมวลชนให้ความสนใจในการเข้าร่วมรับฟัง จัดขึ้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2557 ณ ห้องประชุม 202 ชั้น 2 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ติดตามชม

Animation

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรม

ได้ทาง www.oie.go.th

สำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OFFICE
OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023

www.oie.go.th, www.facebook.com/oieprnews, [http://twitter.com/oie_news](https://twitter.com/oie_news)